

ΜΑΘΗΜΑ 12

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΣΙΟΥ & ΤΟΥ ΠΑΖΑΡΟΥ

(ΛΟΥΚ. ΙΣΤ', 19-31)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στη γειτονιά σας μένουν άλλα παιδιά;... Μάλιστα. Είναι όλα πλούσια ή πτωχά;... Άλλα είναι πλούσια και άλλα πτωχά. Θέλω τώρα παιδιά να σας ερωτήσω: σεις ποια αγαπάτε περισσότερο; Τα πτωχά ή τα πλούσια;... Τα πλούσια. Μάλιστα τα πλούσια, κι ας είναι τα περισσότερα απ' αυτά μακριά από το δρόμο του Χριστού. Ας μην κάνουν το θέλημα του Κυρίου. Έτσι θα έκανε και ο Χριστός αν ήταν εδώ κάτω μαζί μας, θ' αγαπούσε τους πλουσίους κι ας μην έκαναν ό,τι λέγει ο Κύριος ή τους πτωχούς που θα έκαναν ό,τι λέγει ο Θεός;.

Ακούστε μια ωραία ιστορία από την Καινή Διαθήκη που τώρα θα σας πω και αφού προσέξτε καλά στο τέλος θα μου πείτε σεις αν ο Κύριος αγαπά τους πλουσίους εκείνους ανθρώπους που δεν κάνουν το θέλημά Του, ή τους πτωχούς που εφαρμόζουν όσα μας edίδαξε.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Ένας άνθρωπος ήταν πολύ πλούσιος, γι' αυτό κάθε μέρα φορούσε πολύ ωραία ρούχα, έτρωγε τα καλύτερα φαγητά και διασκέδαζε πολύ. Εκεί κοντά έμενε και ένας πολύ πτωχός άνθρωπος που τον έλεγαν Λάζαρο. Και ο δυστυχής αυτός άνθρωπος δεν είχε ούτε φορέματα καλά να φορέσει αλλά κάτι κουρελιασμένα, μα ούτε χρήματα για να πάρει ψωμάκι. Καθόταν λοιπόν έξω από την πόρτα του πλουσίου, μήπως και τον λυπηθεί ο πλούσιος αυτός και στείλη κάτι να τον βοηθήση.

Αλλά ο σκληρός εκείνος άνθρωπος καμμιά ελεημοσύνη δεν έκανε. Και ο δυστυχής Λάζαρος περίμενε πότε θα φάει ο πλούσιος για να τινάξουν οι δούλοι τη μεσάλα. Τότε εμάζεψε τα ψυχουλάκια που έμεναν και με αυτά κοίταζε να χορτάσει. Δεν έφτανε αυτό αλλά είχε και μια φοβερή ασθένεια. Όλο του το σώμα ήταν γεμάτο από πληγές. Και ήρχοντο τα σκυλιά και του έγλυφαν τις πληγές. Καταλαβαίνετε πόσο θα υπέφερε, γιατί πονούσε από τις πληγές αλλά και πεινούσε, γιατί με τα ψίχουλα δεν εχόρταινε. Όμως ούτε για την πείνα του, ούτε για την ασθένειά του άφησε να βγει ποτέ ένας λόγος και να πει, γιατί Κύριέ μου, αυτός ο πλούσιος να έχει όλα τα καλά και να γλεντάει κάθε μέρα, ενώ εγώ να μην έχω ούτε ένα κομμάτι ψωμί; Αλλά σαν να μην φτάνουν αυτά είμαι και άρρωστος; Ποτέ επαναλαμβάνω δεν έβγαλε λέξη να παραπονεθεί. Γι' αυτό και ο Χριστός τον αγαπούσε πολύ και όταν ήλθεν ο καιρός να φύγει από τον κόσμο αυτόν έστειλε τους αγίους αγγέλους του να πάρουν την ψυχούλα του και να την οδηγήσουν στον Παράδεισο. Σε λίγο καιρό απέθανε και ο πλούσιος και ετάφη, χωρίς ούτε άγγελοι να πάρουν την ψυχή του ούτε να πάει στον Παράδεισο. Μα ούτε και το όνομά του δεν αναφέρει ο Κύριος, που δείχνει ότι όσο πλούσιος και νάταν δεν τον εκτιμούσε ο Κύριος.

Και ενώ τώρα ο Λάζαρος χαιρόταν καθημερινώς και απελάμβανε τα καλά του Παραδείσου, ο πλούσιος καιγόταν στην αιώνια κόλαση. Και μια μέρα καθώς σήκωσε ψηλά τα μάτια του είδε τον πτωχό Λάζαρο ανάμεσα στους κόλπους του Αβραάμ να ευφραίνεται και άρχισε να φωνάζει: Πάτερ Αβραάμ ελέησόν με και στείλε τον Λάζαρον να μου δροσίσει την γλώσσαν μου με λίγο νεράκι γιατί καίγομαι και δεν αντέχω άλλο. Και ο Αβραάμ του απήντησε: Θυμήσου παιδί μου ότι συ απήλαυσες όλα τα αγαθά στη ζωή σου χωρίς να ελεείς και τους άλλους, και ο Λάζαρος επίσης πέρασε πολλές στερήσεις χωρίς να παραπονεθεί καθόλου. Τώρα λοιπόν απολαμβάνει όλα τα καλά που στερήθηκε και συ υποφέρεις. Άλλωστε όπως βλέπεις υπάρχει μεγάλο χάος μεταξύ μας και δεν μπορεί κανείς από εδώ να έλθη σε σένα. Αλλ' ούτε και σεις να έλθετε εδώ. Τότε τον παρακαλεί και του λέγει. Πάτερ Αβραάμ στείλε τον τουλάχιστον στο σπίτι μου γιατί έχω άλλα πέντε αδέρφια να τους πει να μην κάνουν ότι έκαμα και εγώ και έλθουν και αυτοί εις την κόλαση. Και ο Αβραάμ του απαντά: Έχουν τον Μωυσέα και τους Προφήτας, ας τους ακούσουν και ας εφαρμόσουν αυτά που λένε. Όχι Πάτερ Αβραάμ του λέγει ο πλούσιος, εάν κάποιος από τους νεκρούς αναστηθεί και τους τα πει θα τον ακούσουν. Μην το πιστέψης λέγει ο Αβραάμ, αφού δεν ακούνε τον Μωυσή και τους Προφήτας ούτε και αυτόν που θα αναστηθεί από τους νεκρούς θα τον ακούσουν.

ΕΜΒΑΘΥΝΣΙΣ

Είδατε παιδιά τι έπαθε ο πλούσιος, για να φορεί, να τρώει και να γλεντάει μόνον αυτός, χωρίς να βοηθάει τους πτωχούς; Όταν ήλθε ο καιρός να πεθάνει πήγε στην κόλαση. Νόμισε ο καημένος ότι θα ζούσε αιώνια στον κόσμο αυτό. Ενώ ο πτωχός που υπέμενε αογγύστως όλες τις δοκιμασίες που τον βρήκαν και την πείνα και την αρρώστεια πήγε στον Παράδεισο και εκεί είχε παντοτεινή χαρά και όλα τα αγαθά.

ΔΙΔΑΓΜΑ

Πρέπει να δείχνωμε υπομονή στις θλίψεις, στις ασθένειες, στη φτώχεια κ.λ.π. για να κερδίσουμε τον Παράδεισο.

ΡΗΤΟΝ

«Έγένετο δέ αποθανεῖν τόν πτωχόν καί άπενεχθῆναι αὐτόν υπό τῶν άγγελων εἰς τόν κόλπον Αβραάμ». (Λουκ. 16' .22)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Όσα πλούτη κι αν μας χαρίσει ο Κύριος πρέπει να τα κρατήσουμε για τον εαυτόν

μας; Ποτέ. Μόνον όσα μας χρειάζονται και τα άλλα να τα δίνωμε στους πτωχούς. Είδατε στο σημερινό μάθημα τι έπαθε αυτός ο πλούσιος. Πήγε στην κόλαση. Εμείς όμως θα του μοιάσωμε;... Όχι, θα λυπούμεθα τους πτωχούς και θα τους βοηθάμε πολύ. Και όταν ο πατέρας μας δεν έχει δουλειά για να αγοράση ψωμί και άλλες τροφές θα κλαίμε; Θα στενοχωρούμεθα; Ποτέ. Ή όταν μας βρίσκει μια ασθένεια θα λέμε γιατί να αρρωστήσω; Θα δείχνουμε υπομονή όπως ο Λάζαρος. Και όταν όλες αυτές τις θλίψεις τις δεχόμεθα με ευχαρίστηση θα πάμε κι εμείς εκεί που πήγαν την ψυχή του Λαζάρου οι Άγιοι Άγγελοι, δηλαδή στον Παράδεισο.

